

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

AVRAMESCU, VIOREL

Starea de a fi : poezie / Viorel Avramescu. - Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-015-0

821.135.1

Viorel Avramescu

Starea
de a fi...

Editura
NEUMA
2026

Cuprins

Îngerul orb	5
Basme recondiționate	6
Dreptul la minciună	8
Cuceritorul lumii noastre	10
Cădere de pe podul de vise	11
Pelerina de Pustnic	13
Lupta cu fiara	15
Împovărat de cenușă	17
Drum fără orizont	18
Siberii, Siberii...	19
Refuzul lavei	20
Tragedia melcilor	21
Tatuaje de plumb	23
Dialectica lui aici și dincolo	24
Dilema kafkiană	26
Ceașca de cafea	27
Bănuiala umbrei	29
Lumea văzută prin hublou	31
Orbul din mine	33
Mișcătoare nisipuri, mișcătoare nisipuri	34
Prăbușirea lumilor vechi	35
Dansul fluturilor înlăcrimați	37
Gri total	38
La zidul plângerii	39
Inscripție pe zidul unei închisori	40

Fractura existențială	41
Sertarul cu iluzii	42
Străzile de lângă noi	44
Înfloritoarea de pietre	45
Ultimul pod	46
Căderea în timp	47
Sacrul sigiliu	48
Scormonind în adânc	50
Cele patru ape ale morții și vieții	51
Dacă aş fi...	53
Da fine, al capo...	54
Ușile lumilor noastre	55
Portret la margine de eșafod	56
Un alt Orfeu	57
Bilanț fals	58
Atât s-a putut...	60
Schimbarea la față	61
Fără alternativă	62
Laus tibi	63
Phidias năruit	64
Tăgadă fără răspuns	65
Pasaj subteran	66
Jucătorii de zaruri	67
Trecerea peste timp	68
Diamante false	69
Drumul singurătății	70
Singur, la Cina cea de taină	71
Neodihna rodirii	72
Soldatul împușinat	74
Avatarul scribului	76

Aproximația necesară	78
Dresorul de lei	80
Cercul primar al lumii	81
Drum de întoarcere	85
Ziua când soarele nu a mai răsărit	86
Ca un alt Magellan	87
Fericiți cei nemângâiați...	88
Speranță și credință	89
Înainte de iarnă	90
Înșelătoarea simfonie a ceasului crepuscular, cuvântând	91
Când miezul nopții...	93
Starea de ființă	94

Îngerul orb

Rănit de propriile aripi,
în fluturarea lor disperată
de a salva de la prăbușire un cuib,
îngerul și-a lovit amândoi ochii
cu vârfurile propriilor aripi
retezate de vântoasele
ce bântuiau pădurea,
pădurea de la începutul raiului.
Orb, rănit în aripile care fâlfâiau necontrolat,
ca niște mori de vânt părăsite,
îngerul a pornit într-o cădere înfricoșătoare,
printre cioturile copacilor desfrunziți
și întomnați de frigul spaimelor.
Orb, prăbușit la pământ,
înțepenit între cioturile noduroase,
intrate în putrefacție,
îngerul a început,
după un timp,
să înmugurească.

Basme recondiționate

Într-un basm tradus în limba oficială
și adus la standardele cerute de piața basmului,
Făt frumos a fost concediat.
Vorbitorii de povești actuale,
tot mai numeroși și tot mai vocali,
susțin că figura lui Făt frumos
nu mai corespunde tendințelor actuale,
iar faptele sale nu mai sunt crezute
nici de cei mai mici copii.
Figura eroului învechit nu mai este rentabilă,
povestea lui nu se mai vinde.
Chiar și calul său, mâncătorul de jar,
înaripatul vorbitor,
a fost trimis la o herghelie-azil.
Ileana Cosânzeana s-a profilat pe turismul exotic,
însoțită de tot felul de zmei,
care mai de care mai zmeu.
Poveștile cele noi, cerute de public
au ca erou Noul Făt frumos,
care nici frumos nu este, nici erou,
este însă fiul nu știi cui
sau ruda Mumei pădurii.
El mai are de asemenea o mulțime de cai,
de grajduri, de palate, de mere de aur.

La granița dintre real și imaginar,
bietul Făt frumos,
disperat de starea de concret a realului,
încearcă o reconversie profesională:
ia cursuri de figurație și de cascadorie,
de la un zmeu ieșit la pensie,
șeful federației de zmei...
Calul său înaripat și-a pierdut aripile
și va fi împăiat, cât de curând,
pentru un muzeu al cailor și al basmelor.
Numai Ileana Cosânzeana,
plictisită de atâtea călătorii exotice,
schimba un zmeu cu altul,
în speranța că-l va găsi, într-un târziu
pe Făt frumos travestit....

Dreptul la minciună

A fost odată, ca niciodată,
cândva, demult tare, pe un alt tărâm,
o lume care trăia după dublul adevăr.
De fapt, era vorba despre același lucru,
dar văzut din alt punct de vedere,
era de fapt o stratagemă a celor ce știau,
dar care se apărau de cei care puteau,
era un compromis, care să permită totuși
Pământului să rămână rotund
și să se învârtă în jurul Soarelui.
Dublul adevăr era minciuna care salva adevărul,
era compromisul făcut
pentru a ieși de sub acuzația de erezie,
cu care Inchiziția bătea lumea în cuie
pentru mii de ani.
Între timp, dublul adevăr s-a tot înmulțit,
astfel că în vremurile noastre se poate vorbi
despre adevărul fiecăruia,
sau chiar de adevărurile unui om.
Libertatea naște uneori avortoni ai adevărului,
conferă dreptul la mai multe adevăruri,
în funcție de circumstanțele care o cer.
În viitor, este posibil ca aceste multiple adevăruri
să se pulverizeze, contopindu-se cu minciuna,
ele devenind nerecognoscibile.

Și toate acestea se întâmplă
pentru a salva minciuna, falsitatea, prefăcătoria,
de la ghilotina realului.
Spre deosebire de adevăr,
care umblă desculț,
minciuna are nevoie de haine.
pentru a putea umbla prin lume.
Atunci când adevărul este îngropat,
minciuna este acoperită totdeauna
de aceiași și aceiași gropari profesioniști...

Cuceritorul lumii noastre

Cel mai slab om din lume
este cel care refuză să se apere,
chiar dacă dreptatea locuiește în el.
Cel mai puternic om din lume
este cel în care locuiește adevărul.
În fața Marii judecăți el va sta drept,
cu adevărul în inima despicăată de iubire.
Cel mai slab om din lume
a refuzat să se apere,
deși nu era vinovat de nimic,
dar adevărul Său a devenit aerul acestei lumi.
El nu a învins,
pentru că nu a venit să lupte.
Fără arme, el a cucerit o lume,
care se dezgolise de sine
și aluneca în neant,
El a cucerit această lume de judecători,
punând în ea umilința iertării...

Cădere de pe podul de vise

Pe scândura șubredă și udă
a unui pod de vise,
călca absent ucenicul ceasornicar.
Preocupat total de mersul anapoda
al ceasornicului său de buzunar,
cu limbile rămase împietrite
între ziua de duminică
și ziua cea de luni,
ucenicul ceasornicar s-a oprit,
cale de o clipă, doar o clipă,
să privească dincolo de orizont,
acolo unde ceasul din turnul catedralei
arăta că de fapt ziua de azi
era un rest al zilei de ieri.
Încurcat între atâtea nepotriviri ale
ceasornicelor,
ucenicul s-a întors o clipă,
doar o clipă,
să privească în urma sa,
dacă nu cumva,
ziua de ieri se împotmolise
între cele două maluri ale curgerii,
ca o barcă veche,
captivă în mâlul amintirilor și al regretelor.